Dosarul nr. 3-3349/2024
2-24072268-12-3-03072024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

19 iunie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ina Pruteanu
Grefierul Ilie Crîjanovschi

examinând în ședință de judecată publică acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vasilcov Veaceslav împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne, privind anularea răspunsului nr. 34/3-2214 din 13 iunie 2024, emis de șeful IGP; anularea ordinului nr. 185ef. din 03 aprilie 2023; anularea răspunsului nr. 42/2843 din 08 iulie 2024, emis de secretarul de stat al MAI; anularea răspunsului nr. 34/3-V-2721/24 din 16 iulie 2024, emis de șeful IGP; obligarea pârâtului la emiterea actului administrativ privind anularea ordinului nr. 185ef. din 03 aprilie 2023, restabilirea în funcția deținută în cadrul IGP al MAI, plata salariului pentru absența forțată de la locul de muncă; încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La 03 iulie 2024, Vasilcov Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne, privind anularea răspunsului nr. 34/3-2214 din 13 iunie 2024, emis de șeful IGP al MAI; anularea ordinului nr. 185 ef. din 03 aprilie 2023; anularea răspunsului nr. 42/2843 din 08 iulie 2024; anularea răspunsului nr. 34/3-V-2721/24 din 16 iulie 2024; obligarea pârâtului la emiterea actului administrativ privind anularea ordinului nr. 185ef din 03 aprilie 2023, restabilirea în funcția deținută în cadrul IGP al MAI, plata salariului pentru absența forțată de la locul de muncă; încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată.

La 03 iulie 2024, cauza menționată a fost distribuită aleatoriu spre examinare prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului raportor Gheorghe Stratulat.

Prin încheierea din 30 aprilie 2025 a vicepreședintei interimare a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a dispus supunerea redistribuirii cauzei menționate unui alt judecător specializat în materie de contencios administrativ, pentru examinare.

La 30 aprilie 2025, cauza menționată a fost redistribuită aleatoriu spre examinare prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului-raportor Ina Pruteanu.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, prin decizia Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, s-a admis apelul declarat de procurorul în procuratura raionului Leova, Valentina Grigoraș; a fost casată integral sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 27 februarie 2018 în cauza penală privind acuzarea lui Vasilcov Veaceslav şi Grişciuc Andrei în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 166^1 alin. (4) lit. a), b), c) din Codul penal și pronunțată o nouă hotărâre în această parte prin care a fost recunoscut vinovat Vasilcov Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166^1 alin. (4) lit. a), b), c) din Codul penal, și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 8 (opt) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 10 (zece) ani; a fost recunsocut vinovat Grişciuc Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166^1 alin. (4) lit. a), b), c) din Codul penal, și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 8 (opt) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 10 (zece) ani; a fost aplicată măsura preventivă arestul preventiv, fiind luați inculpaţii Vasilcov Veaceslav şi Grişciuc Andrei sub strajă din sala de judecată; s-a dispus de calculat termenul de executare a pedepsei din momentul reținerii, 28 februarie 2022.

Potrivit reclamantului, în perioada în care executa pedeapsa sub forma de închisoare în temeiul deciziei menționate, IGP al MAI a emis ordinul nr. 185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției”, prin care a fost dispus (pct. 1): „Se încetează raportul de serviciu al inspectorului superior Vasilcov Veaceslav, ofițer de investigații al Biroului al poliție criminală al SP nr. 3 (Sărăteni) al IP Leova, în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. m) (în cazul condamnării în baza unei sentințe judecătorești definitive) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI nr. 288/2016, cu achitarea Compensației bănești pentru concediile nefolosite și reținerea, după caz, a costului restant al echipamentului.

Ordinul respectiv i-a fost adus spre cunoștință la 28 iunie 2024. Totodată, reclamantul a precizat că prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2024 (dosarul nr. 1ra-7*****) s-a dispus: „Admite recursurile declarate de către avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului Vasilcov

Veaceslav, de către avocatul Popa Alexandru cu inculpatul Vasilcov Veaceslav și de către avocatul Rusu Serghei în numele inculpatului Grișciuc Andrei, casează integral decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, în cauza penală în privința lui Vasilcov Veaceslav și Grișciuc Andrei, și dispune rejudecarea cauzei, de către Curtea de apel Cahul, în alt complet de judecată. Vasilcov Veacesîav și Grișciuc Andrei se eliberează imediat din penitenciar, dacă nu execută arest preventiv sau pedeapsa cu închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești".

Astfel, reclamantul consideră că, prin efectele deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2024, decizia Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, reținută în ordinul de eliberare, a fost casată (anulată), deci aceasta nu poate produce efecte conform legii, urmând a fi considerat ca nici nu a existat, nici în latura penală, și nici în latura civilă, prin prisma Legii nr. 288 din 16.12.2016.

Vasilcov Veaceslav a precizat că, odată cu casarea deciziei instanței de apel, toate efectele acesteia, inclusiv eliberarea din funcție a reclamantului, în calitate de angajat al IGP al MAI, urmează a fi înlăturate, or un act judecătoresc casat se consideră că nu mai există, la fel ca și efectele acestuia.

De asemenea a indicat că, pe lângă valența penală a deciziei instanței de apel, aceasta a creat și consecințe pentru drepturile sale, în calitate de salariat, prin prisma legislației muncii, dar și a legislației privind poliția și statutul polițistului.

La 09 august 2024, reclamantul Vasilcov Veaceslav a depus o cerere privind concretizarea pretențiilor, prin care a indicat un nou pârât - Ministerul Afacerilor Interne, și a solicitat anularea răspunsului nr. 42/2843 din 08 iulie 2024, emis de secretarul de stat al MAI; anularea răspunsului nr. 34/3-V-2721/24 din 16 iulie 2024, emis de șeful IGP; obligarea pârâtului la emiterea actului administrativ privind anularea ordinului nr. 185ef. din 03 aprilie 2023, restabilirea în funcția anterior deținută în cadrul IGP al MAI, plata salariului pentru absența forțată de la locul de muncă (f.d. 61-64).

Obiecțiile pârâților:

La 19 august 2024, Inspectoratul General al Poliției a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintată de Vasilcov Veaceslav ca fiind nefondată.

La 22 mai 2025, Ministerul Afacerilor Interne a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintată de Vasilcov Veaceslav ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției sale, autoritățile publice pârâte au specificat că, la 27 martie 2023, în cadrul Direcției managementul documentelor a Inspectoratului General al Poliției a fost înregistrată sesizarea Inspectoratului de poliție Leova,

aferent incompatibilității deținerii funcției de ofițer de investigații al Biroului zona poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 3 (Sărăteni) al Inspectoratului ce poliție Leova de către inspectorul principal Vasilcov Veaceslav.

Pe acest caz a fost inițiată procedura administrativă nr. 4365 din 27 martie 2023, în scopul confirmării informației primite în privința inspectorului principal Vasilcov Veaceslav, fiind expediat în adresa Procuraturii raionului Leova demersul cu nr. 76, prin care s-a solicitat informația privind calitățile procesuale deținute de către inspectorul principal Vasilcov Veaceslav și inspectorul principal Grișciuc Andrei.

Prin scrisoarea cu nr. 274 Procuratura raionului Leova a comunicat, că la 28 februarie 2022, în privința inspectorului principal Vasilcov Veaceslav și inspectorului principal Grișciuc Andrei a fost pronunțată decizia Curții de Apel Comrat de condamnare la privațiune de libertate pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166^1 alin. (4), lit. a), b) și c) din Codul penal.

În vederea identificării riscurilor susceptibile să compromită imaginea și securitatea sistemului administrativ al Ministerul Afacerilor Interne, s-a constatat că prin decizia Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, reclamantul Vasilcov Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166^1 alin. (4), lit. a), b) și c) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 10 ani.

S-a menționat că, potrivit art. 26 alin. (1), lit. a) - d) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat: a) să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legile; b) să se conducă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției; c) să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute; d) să manifeste, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, inițiativă și perseverență, obiectivitate și imparțialitate.

S-a reținut că, având la bază decizia Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, s-a impus necesitatea îndeplinirii măsurilor de rigoare în privința reclamantului în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care prevede că raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în cazul condamnării în baza unei sentințe judecătorești definitive pentru fapte ce discreditează calitatea de funcționar public cu statut special.

Potrivit art. 38 alin. (3) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b)-e), m)-s), v) și w) are loc în circumstanțe ce nu depind de voința părților.

Conform Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr.185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției", reclamantului i-a fost încetat raportul de serviciul în temeiul art. 38 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Autoritățile publice pârâte au indicat că, încetarea contractului individual de muncă, la caz raportului de serviciu, are loc în circumstanțe ce nu depind de voința părților, în situația în care sunt întrunite cele două condiții obligatorii specificate de prevederile art. 38 alin. (1), lit. m) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, și anume există circumstanța condamnării în baza unei sentințe judecătorești definitive și, respectiv, infracțiunea în baza căreia a fost condamnat salariatul trebuie să discrediteze calitatea de funcționar public cu statut special.

Astfel, Inspectoratul General al Poliției precum și Ministerul Afacerilor Interne consideră că sunt întrunite condițiile nominalizate, or, prin decizia definitivă și executorie a Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, reclamantului i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 10 ani; pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166^1 alin. (4) lit. a), b) și c) din Codul penal, infracțiune ce face parte din Capitolul infracțiunilor contra libertății cinstei și demnității persoanei, care în mod direct discreditează calitatea de funcționar public cu statut special.

Prin urmare, condamnarea unui funcționar public cu statut special pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166^1 din Codul penal (tortura, tratamentul inuman sau degradant) în mod indubitabil discreditează calitatea de funcționar public cu statut special, iar menținerea raporturilor de serviciu ale reclamantului în mod direct aduce atingere imaginii per ansamblu a Poliției și a funcționarilor publici cu statut special.

Suplimentar, s-a reținut drept neîntemeiate alegațiile reclamantului precum că decizia Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, care a stat la baza emiterii Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr.185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției" nu poate produce efecte juridice din motiv că a fost casată integral prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 martie 2024, or prin decizia instanței supreme s-a decis rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

În context, s-a menționat că, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, persoana fizică eliberată din lucru (funcție) în legătură cu condamnarea ilegală, este restabilită la locul de muncă anterior (în funcția anterioară). Locul de muncă (funcția) i se va oferi persoanei fizice în termen de cel mult o lună de la data depunerii cererii, dacă aceasta a fost depusă în termen de trei luni de la data primirii de către persoana fizică a avizului despre rămânerea definitivă a sentinței de achitare sau a adoptării hotărârii privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale pe temei de reabilitare.

Autoritățile publice pârâte au atras atenția asupra faptului că decizia Curții Supreme de Justiție din 28 martie 2024, prin care s-a decis casarea integrală a deciziei Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, precum și rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul în alt complet de judecată, nu constituie o sentință definitivă de achitare a reclamantului.

Subsidiar, s-a menționat că, în cauza penală remisă spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul, reclamantul deține în prezent statutul de inculpat, iar din punct de vedere ipotetic, eventuala restabilire în funcția anterior deținută de către reclamant prin anularea Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției”, va impune angajatorul de a întreprinde măsurile de rigoare în privința reclamantului în conformitate cu prevederile art. 76 lit. g) din Codul muncii, potrivit cărora, contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de trimitere în instanța dc judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracțiuni incompatibile cu munca prestată.

S-a specificat că, la baza emiterii Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției”, au fost acumulate probe suficiente și concludente, motiv pentru care consideră autoritățile publice pârâte că actul administrativ emis este legal, emis cu respectarea competenței și a procedurii stabilite.

În ședința de judecată, reclamantul Vasilcov Veaceslav nu s-a prezentat, fiind înștiințat în mod legal despre data, locul și ora ședinței de judecată. La pct. 5 din cererea de chemare în judecată și pct. 8 din cererea privind extinderea pretențiilor reclamantul a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (f.d. 3, 62).

Reprezentanta Inspectoratului General al Poliției, Victoria Budan, în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept indicate în referință.

Reprezentanta Ministerului Afacerilor Interne, Lilia Modîrca, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 218 lit. d) din Codul administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa reclamantului.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:

În fapt și în drept, obiectul acțiunii îl constituie cererea de chemare în judecată înaintată de Vasilcov Veaceslav împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne, privind anularea răspunsului nr. 34/3-2214 din 13 iunie 2024, emis de șeful IGP; anularea ordinului nr. 185ef. din 03 aprilie 2023; anularea răspunsului nr. 42/2843 din 08 iulie 2024, emis de secretarul de stat al MAI; anularea răspunsului nr. 34/3-V-2721/24 din 16 iulie 2024, emis de șeful IGP; obligarea pârâtului la emiterea actului administrativ privind anularea ordinului nr. 185ef. din 03 aprilie 2023, restabilirea în funcția deținută în cadrul IGP al MAI, plata salariului pentru absența forțată de la locul de muncă; încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ

(acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art. 162 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

Alineatul (3) lit. a) al aceluiași articol, prevede că, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul.

Prin urmare, respectând prevederile art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, la 07 iunie 2024, reclamantul a înaintat cererea prealabilă, manifestând dezacord cu Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției” (f.d. 43-44 verso, 52-53 verso dosar administrativ).

Prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-2214 din 13 iunie 2024, i-a fost comunicat reclamantului că cererile prealabile se resping ca inadmisibile în temeiul art. 165 alin. (1) din Codul administrativ. Totodată, în temeiul art. 167 alin. (2) din Codul administrativ, dosarul administrativ se transmite către autoritatea ierarhic superioară Ministerul Afacerilor Interne (f.d. 65 dosar administrativ).

Prin răspunsul nr. 42/2843 din 08 iulie 2024, Ministerul Afacerilor Interne a comunicat reclamantului Veaceslav Vasilcov că potrivit prevederilor art. 165 alin. (1) din Codul administrativ, cererea prealabilă se depune în termen de 30 zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori respingerii petiției, însă cererea prealabilă este din 07 iunie 2024, depusă cu omiterea termenului de prescripție. Astfel, cererea prealabilă se consideră inadmisibilă (f.d. 70-71).

La 10 iulie 2024, Vasilcov Veaceslav a depus cerere prealabilă privind anularea răspunsului nr. 34/3-2214 din 13 iunie 2024, emis de șeful IGP al MAI, prin care cererea prealabilă depusă împotriva Ordinului din 03 aprilie 2023 a fost respinsă (f.d. 78-80 dosar administrativ).

Prin răspunsul nr. 34/3-V-2721/24 din 16 iulie 2024, s-a comunicat reclamantului că, la 07 iunie 2024, s-a adresat cu două cereri similare prin care a solicitat anularea actului administrativ individual defavorabil, urmare a cărui fapt prin răspunsul nr. 34/3-2214 din 13 iunie 2024 acestea au fost respinse ca inadmisibile în temeiul art. 165 alin. (1) din Codul administrativ.

Totodată, reclamantul a fost informat că potrivit prevederilor art. 80 alin. (3) din Codul administrativ, dacă după expedierea răspunsului se depune o nouă petiţie de acelaşi petiţionar, cu acelaşi obiect, aceasta nu se examinează şi se conexează la dosarul iniţial (f.d. 81 dosar administrativ).

Cu referire la respectarea termenului de adresare în instanța de judecată, este de menționat că prezenta acțiune se consideră depusă în termen, or reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă către autoritatea publică pârâtă după pronunțarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 martie 2024, considerând că aceasta constituie temei de reîncadrare a acestuia în funcția anterior deținută din motivul decăderii motivelor ce au stat la baza eliberării din funcție.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană, care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, precum și argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că în prezenta cauză părțile nu au invocat și nu au dovedit prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de reclamantul Vasilcov Veaceslav, iar reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne, privind anularea răspunsului nr. 34/3-2214 din 13 iunie 2024, emis de șeful IGP; anularea ordinului nr. 185ef. din 03 aprilie 2023; anularea răspunsului nr. 42/2843 din 08 iulie 2024, emis de secretarul de stat al MAI; anularea răspunsului nr. 34/3-V-2721/24 din 16 iulie 2024, emis de șeful IGP; obligarea pârâtului la emiterea actului administrativ privind anularea ordinului nr. 185ef. din 03 aprilie 2023, restabilirea în funcția deținută în cadrul IGP al MAI, plata salariului pentru absența forțată de la locul de muncă; încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată, întrunește condițiile pentru admisibilitate a unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ, din următoarele considerente.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Instanța mai notează că, în corespundere cu art. 1 alin. (1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova. (3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sunt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Instanța ține să menționeze că, în conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În acord cu reglementările legale statuate la art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială

întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 din Codul administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile

legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

Conform art. 38 din Codul administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătorești pe fond, participanților la proces li se oferă posibilitatea de a-și expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță de judecată independentă, imparțială și instituită prin lege.

În acest scop, instanța de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Din actele cauzei și ale dosarului administrativ, instanța de judecată constată următoarea stare de fapt.

La 27 martie 2023, în cadrul Direcției managementul documentelor a fost înregistrată sesizarea nr. 4365 a Inspectoratului de poliție Leova, aferent incompatibilității deținerii funcției de ofițer de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 3 (Sărăteni) al Inspectoratului de poliție Leova, de către inspectorul superior Vasilcov Veaceslav Ion și de ofițerul superior dc sector al Sectorului de poliție nr. 3 (Sărăteni) al Inspectoratului de poliție Leova, de către inspectorul principal Grișciuc Andrei Sergiu (f.d. 2 dosar administrativ).

Potrivit materialelor prezentate, se constată că în cadrul procedurii administrative, la 04 februarie 2023, în adresa Procuraturii raionului Leova a fost expediat demersul cu nr. 76, prin care s-a solicitat informația privind calitățile procesuale deținute de către inspectorul superior Vasilcov Veaceslav și inspectorul principal Grișciuc Andrei (f.d. 3 dosar administrativ).

Prin scrisoarea cu nr. 274, Procuratura raionului Leova a comunicat că, la 28 februarie 2022, în privința inspectorului superior Vasilcov Veaceslav și inspectorului principal Grișciuc Andrei a fost pronunțată decizia Curții de Apel Comrat de condamnare la privațiune de libertate pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166^1 alin. (4) lit. a), b) și c) din Codul penal (f.d. 4 dosar administrativ).

Astfel, potrivit deciziei definitive și executorii a Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, Vasilcov Veaceslav a fost recunoscut vinovat în comiterea

infracțiunii prevăzută de art. 166[1] alin. (4) lit. a), b), c) din Codul penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de 8 ani de închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 10 ani (f.d. 6-8 dosar administrativ).

La 03 aprilie 2023, a fost emis Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 185 ef. „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției", prin care a fost dispus (pct. 1): „Se încetează raportul de serviciu al inspectorului superior Vasilcov Veaceslav, ofițer de investigații al Biroului zonal poliție criminală al SP nr. 3 (Sărăteni) al IP Leova, în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. m) (în cazul condamnării în baza unei sentințe judecătorești definitive) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288/2016, cu achitarea compensației bănești pentru concediile nefolosite și reținerea după caz, a costului restant al echipamentului" (f.d. 13-14 dosar administrativ).

La 07 iunie 2024, reclamantul a înaintat cererea prealabilă, manifestând dezacord cu Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției" (f.d. 43- 44 verso, 52-53 verso dosar administrativ).

Prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-2214 din 13 iunie 2024, i-a fost comunicat reclamantului că cererile prealabile se resping ca inadmisibile în temeiul art. 165 alin. (1) din Codul administrativ. Totodată, în temeiul art. 167 alin. (2) din Codul administrativ, dosarul administrativ se transmite către autoritatea ierarhic superioară Ministerul Afacerilor Interne (f.d. 65 dosar administrativ).

Prin răspunsul nr. 42/2843 din 08 iulie 2024, Ministerul Afacerilor Interne a comunicat reclamantului Veaceslav Vasilcov că potrivit prevederilor art. 165 alin. (1) din Codul administrativ, cererea prealabilă se depune în termen de 30 zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori respingerii petiției, însă cererea prealabilă este din 07 iunie 2024, depusă cu omiterea termenului de prescripție. Astfel, cererea prealabilă se consideră inadmisibilă (f.d. 70-71).

La 10 iulie 2024, Vasilcov Veaceslav a depus cerere prealabilă privind anularea răspunsului nr. 34/3-2214 din 13 iunie 2024, emis de șeful IGP al MAI, prin care cererea prealabilă depusă împotriva Ordinului din 03 aprilie 2023 a fost respinsă (f.d. 78-80 dosar administrativ).

Prin răspunsul nr. 34/3-V-2721/24 din 16 iulie 2024, s-a comunicat reclamantului că, la 07 iunie 2024, s-a adresat cu două cereri similare prin care a solicitat anularea actului administrativ individual defavorabil, urmare a cărui fapt prin răspunsul nr. 34/3-2214 din 13 iunie 2024 acestea au fost respinse ca inadmisibile în temeiul art. 165 alin. (1) din Codul administrativ.

Totodată, reclamantul a fost informat că potrivit prevederilor art. 80 alin. (3) din Codul administrativ, dacă după expedierea răspunsului se depune o nouă petiţie de acelaşi petiţionar, cu acelaşi obiect, aceasta nu se examinează şi se conexează la dosarul iniţial (f.d. 81 dosar administrativ).

La 03 iulie 2024, Vasilcov Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției prin care a solicitat: admiterea prezentei cereri; anularea răspunsului nr. 34/3-2214 din 13 iunie 2024, emis de șeful IGP al MAI, prin care cererea prealabilă depusă împotriva Ordinului din 03 aprilie 2023 a fost respinsă; anularea Ordinului nr. 185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției ”, prin care a fost dispus (pct. 1) „Se încetează raportul de serviciu al inspectorului superior Vasilcov Veaceslav ofițer de investigații al Biroului zonal poliție criminală al SP nr. 3 (Sărăteni) al IP Leova, în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. m) (în cazul condamnării în baza unei sentințe judecătorești definitive) din legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI nr. 288/2016, cu achitarea compensației bănești pentru concediile nefolosite și reținerea, după caz, a costului restant al echipamentului”; încasarea din contul pârâtului, în beneficiul reclamantului a tuturor cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză; examinarea prezentei cauze în lipsa reclamantului, cu ulterioara expediere a copiei de pe hotărârea judecătorească.

Ulterior, la 09 august 2024, reclamantul Vasilcov Veaceslav a depus o cerere privind extinderea pretențiilor prin care a solicitat: admiterea prezentei cereri; anularea răspunsului nr. 34/3-2214 din 13 iunie 2024, emis de șeful IGP al MAI, prin care cererea prealabilă depusă împotriva Ordinului din 03 aprilie 2023 a fost respinsă; anularea Ordinului nr. 185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției ”; anularea răspunsului nr. 42/2843 di 08 iulie 2024, prin care cererea prealabilă depusă împotriva răspunsului nr. 34/3-2214 din 13 iunie 2024 emis de șeful IGP, a fost respinsă; anularea răspunsului IGP nr. 34/3-V-2721/24 din 16 iulie 2024; obligarea pârâtului Inspectoratului General al Poliției la emiterea actului administrativ privind anularea Ordinului nr. 185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției, restabilirea în funcția deținută în cadrul Inspectoratului General al Poliției; plata salariului pentru absența forțată de la locul de muncă (pretenția va fi concretizată ulterior); încasarea din contul pârâților, în beneficiul reclamantului a tuturor cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu prezenta cauză; examinarea cauzei în lipsa reclamantului cu ulterioara expediere a copiei de pe hotărârea judecătorească.

Obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil, și anume a Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 185 ef. din 03

aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției”.

Instanța de judecată relevă că la baza statului de drept, consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituţie, stă principiul legalității.

Legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normelor juridice cuprinse în diverse acte normative cu normele juridice superioare ca forță juridică, iar toate acestea, cu normele constituționale (art. 7 din Constituție), precum și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte (art. 4, alin. (2) și art. 8 din Constituție).

În domeniul dreptului administrativ, legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea actului administrativ cu normele superioare, care stabilesc condiții privind adoptarea sau emiterea lor cuprinse în actele legislative. Importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență existând nu doar pentru indivizi, dar în mod egal şi pentru autoritățile publice şi private.

În măsura în care legalitatea vizează actele administrative emise de către autoritățile publice, exigența este ca acestea să acționeze în strictă conformitate cu actele legislative, în limita competenței și atribuțiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii reglementate de lege.

Respectiv, pentru a stabili dacă Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției” este legal și întemeiat, instanța de judecată îl va raporta la prevederile relevante ale legislației.

Conform art. 38 alin. (1) lit. m) și alin. (3) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situaţii: m) în cazul condamnării în baza unei sentinţe judecătoreşti definitive pentru fapte ce discreditează calitatea de funcţionar public cu statut special. Încetarea raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b)-e), m)-s), v) şi w) are loc în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor.

Instanța precizează că este de o relevanță juridică de a stabili dacă ordinul contestat este o decizie la discreția autorității (act administrativ discreționar), sau este o decizie obligatorie (act administrativ obligatoriu). O decizie obligatorie (act administrativ obligatoriu) există atunci când autoritatea publică are obligația să emită un act administrativ individual defavorabil dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute de legea materială.

Astfel, la examinarea legalității unui act administrativ obligatoriu, instanța nu verifică exercitarea de către autoritatea publică a dreptului discreționar, *dar*

verifică dacă au fost respectate condițiile impuse prin legea materială și dacă autoritatea publică a evaluat corect aceste condiții.

Instanța constată că, Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției, prin care s-a ordonat încetarea raportului de serviciu al inspectorului Vasilcov Veaceslav, ofițer de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 3 (Sărăteni) al Inspectorului de poliție Leova, este un act administrativ obligatoriu, și nu discreționar, reieșind din următoarele considerente.

Dreptul discreționar al autorității publice conform art. 16 alin. (1) din Codul administrativ, reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Dreptul discreționar sau discreția autorității publice se referă la întrebarea dacă o autoritate publică „trebuie" sau „poate" lua o anumită decizie dacă solicitantul îndeplinește toate cerințele/condițiile prevăzute de norma materială. Dreptul discreționar sau discreția autorității publice există doar atunci când solicitantul actului administrativ individual îndeplinește cerințele/condițiile prevăzute de norma de drept material, iar autoritatea publică „poate" lua o anumită soluție din mai multe soluții posibile oferite de norma de drept material, iar soluția aplicabilă este determinată de autoritatea publică.

Astfel, autoritatea publică are discreția (dreptul discreționar) doar în cazul în care are libertate pentru propria decizie, chiar și atunci când sunt îndeplinite cerințele/condițiile prevăzute de norma materială.

Cu referire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului Vasilcov Veaceslav reieșind din prevederile articolul 38 alin. (1) lit. m) și alin. (3) din Legea nr. 288/2016, Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției" este un act administrativ obligatoriu, și nu unul discreționar, deoarece dacă sunt îndeplinite cerințele pentru încetarea raportului de serviciu, Inspectoratul General al Poliției este obligat să înceteze raportul de serviciu, și viceversa, Inspectoratul General al Poliției are competența de a continua raporturile de serviciu în cazul în care nu sunt respectate condițiile de încetare a raportului muncă prevăzute de lege. Astfel, în cazul din prezenta speță, discreția autorității publice este redusă în totalitate.

De asemenea, instanța subliniază că prin decizia Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, reclamantul Veaceslav Vasilcov a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166^1 alin. (4) lit. a), b) și c) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele

Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 10 ani (f.d. 6-8 dosar administrativ).

Drept urmare, privarea reclamantului Veaceslav Vasilcov de a ocupa funcții publice în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 10 (zece) ani, constituie un temei de încetare a raporturilor de muncă, ce nu depinde de voința părților, fapt expres prevăzut de legiuitor la articolul 38 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Instanța de asemenea constată, că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 martie 2024 s-a decis casarea integrală a deciziei Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, precum și, rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată (f.d. 8-36). În context, instanța reține că *decizia Curții Supreme de Justiție din 28 martie 2024 nu constituie o sentință definitivă de achitare a reclamantului.*

Respectiv, nu poate fi reținut argumentul lui Veaceslav Vasilcov precum că, odată cu casarea deciziei instanței de apel, toate efectele acesteia, inclusiv eliberarea din funcție a reclamantului, în calitate de angajat al IGP al MAI, urmează a fi înlăturate, deoarece un act judecătoresc casat se consideră că nu mai există, la fel ca și efectele acestuia, or în cauza penală remisă spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul, *reclamantul deține în prezent statutul de inculpat*.

Mai mult ca atât, potrivit art. 14 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, persoana fizică eliberată din lucru (funcţie) în legătură cu condamnarea ilegală sau suspendată din lucru (funcţie) în legătură cu tragerea ilegală la răspundere penală este restabilită la locul de muncă anterior (în funcţia anterioară), iar în caz de imposibilitate (lichidarea întreprinderii, instituţiei, organizaţiei, reducerea statelor), acesteia i se oferă un loc de muncă (funcţie) echivalent cu cel ocupat anterior. Locul de muncă (funcţia) i se va oferi persoanei fizice în termen de cel mult o lună de la data depunerii cererii dacă aceasta a fost depusă în termen de trei luni de la data primirii de către persoana fizică a avizului despre *rămânerea definitivă a sentinţei de achitare sau a adoptării hotărârii privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale pe temei de reabilitare.*

În aceeași ordine de idei, instanța reține că, până la emiterea ordinului contestat, angajatorul a respectat garanțiile procesuale ale reclamantului prevăzute de art. 44, 54, 55, 60, 69, 70, 78, 85- 87, 93-94 din Codul administrativ, or, angajatorul a inițiat procedura administrativă, a stabilit participanții la procedura administrativă, a desfășurat procedura administrativă cu respectarea termenului, actul fiind emis conform competenței teritoriale și materiale.

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată constată că în speță nu se atestă temeiuri de anulare a ordinului contestat, ceea ce denotă netemeinicia acțiunii depuse de Vasilcov Veaceslav.

Suplimentar, instanța precizează că potrivit art. 81 alin. (1) lit. a) din Codul muncii (în redacția la data emiterii ordinului contestat), contractul individual de muncă poate înceta în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor (art. 82, 305 şi 310).

Iar potrivit art. 82 lit. e) din Codul muncii (în redacția la data emiterii ordinului contestat), contractul individual de muncă încetează în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor în caz de aplicare a pedepsei penale salariatului, prin hotărâre a instanţei de judecată, care exclude posibilitatea de a continua munca la unitate – de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti.

Este de reținut și că, potrivit art. 86 alin. (1) lit. z) și alin. (2) din Codul muncii (în redacția la data emiterii ordinului contestat), concedierea – desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată – se admite pentru următoarele motive: *pentru alte motive prevăzute de prezentul cod şi de alte acte legislative.*

Raportând circumstanţele de fapt statuate supra la normele de drept precitate, instanța constată legalitatea Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției”, acesta fiind emis în cadrul unui scop licit şi întru exercitarea cu bună-credință a cerințelor prevăzute de legea materială, or raportul de muncă a reclamantului a fost încetat în circumstanțe ce nu depind de voinţa părţilor, ca urmare a condamnării acestuia în baza unei decizii judecătoreşti.

Din considerentele enunţate, instanța de judecată ajunge la concluzia că, încetarea raportului de serviciu a reclamantului este prevăzută cu claritate de lege, astfel nu poate fi reţinut argumentul privind încălcarea dreptului la muncă. Or, legea reglementează expres condiţiile în care poate fi dispusă încetarea raportului de muncă în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor, cum este la caz.

Instanța apreciază critic argumentul reclamantului potrivit căruia prin emiterea ordinului de încetare a raporturilor de muncă, reclamantului i s-a încălcat dreptul la muncă, iar ordinul a fost emis în perioada în care ultimul executa pedeapsa sub formă de închisoare, or, acţiunile angajatorului, au fost întreprinse în conformitate cu exigenţele legale aplicabile speţei.

Referitor la pretenţiile reclamantului Vasilcov Veaceslav cu privire la restabilirea în funcţie şi încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, instanța consideră că acestea sunt neîntemeiate, fiind subsecvente cerinţei de bază cu privire la anularea actului administrativ, pretenţie care urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar odată cu constatarea caracterului legal al actului

administrativ individual defavorabil, nu există temeiuri de a admite pretenţiile subsecvente ale reclamantului.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanța de judecată constată la caz, netemeinicia cerințelor reclamantului privind anularea ordinului nr. 185ef. din 03 aprilie 2023, alegațiile invocate în susținerea acestui capăt de cerere purtând un caracter formal, nefiind confirmate prin probe admisibile, pertinente și concludente în acest sens, și fiind combătute prin argumentele autorităților publice pârâte și actele prezentate la dosarul administrativ. Mai mult ca atât, din partea reclamantului se atestă o interpretare eronată a prevederilor legale, or, rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul în alt complet de judecată nu constituie o sentință definitivă de achitare a reclamantului.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, niciunul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actelor contestate, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a acestora, or, actele contestate au fost emise conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organele competente.

Prin urmare, actele administrative individuale defavorabile contestate, au fost emise în conformitate cu prevederile legale, în limita competenței acordate de lege angajatorului, nefiind afectate de niciun viciu de legalitate și/sau temeinicie.

Totodată, având în vedere faptul că instanța de judecată a respins pretențiile în contestare din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ privind anularea Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 185 ef. din 03 aprilie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a unor angajați ai Poliției”, iar în condițiile în care pretenția principală în contestare privind anularea acestui ordin a fost respinsă, pe cale de consecință, se impune soluția de a respinge și pretențiile accesorii la care s-a făcut referire mai sus, reieșind din principiul de drept – ceea ce este accesoriu urmează soarta a ceea ce este principal.

Cu privire la cerința privind încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată, instanța reține că reclamantul nu a indicat din ce constau aceste cheltuieli.

Totodată, prevederile art. 94, alin. (1) din Codul de procedură civilă, determină instanța de judecată să respingă capătul de cerere privind compensarea cheltuielilor de judecată, reieșind din considerentele că reclamantul a pierdut procesul.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

În conformitate cu prevederile art. 224-225, 229, 232 din Codul administrativ, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vasilcov Veaceslav împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne, privind anularea răspunsului nr. 34/3-2214 din 13 iunie 2024, emis de șeful IGP; anularea ordinului nr. 185ef. din 03 aprilie 2023; anularea răspunsului nr. 42/2843 din 08 iulie 2024, emis de secretarul de stat al MAI; anularea răspunsului nr. 34/3-V-2721/24 din 16 iulie 2024, emis de șeful IGP; obligarea pârâtului la emiterea actului administrativ privind anularea ordinului nr. 185ef. din 03 aprilie 2023, restabilirea în funcția deținută în cadrul IGP al MAI, plata salariului pentru absența forțată de la locul de muncă; încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecătorul Ina Pruteanu

Copia corespunde originalului.
Judecătorul Ina Pruteanu